

финансов инструмент, да бъде подчинен на правни стандарти за защита на инвеститора, сходни с изискваните в посочената директива?

(¹) Директива 2004/39/ЕО от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 30 декември 2011 г. — Alfonso Carlos Amselem Almor/NCG Banco, S.A.

(Дело C-665/11)

(2012/C 80/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Alfonso Carlos Amselem Almor

Ответник: NCG Banco SA

Преюдициални въпроси

1. Ако кредитна институция предлага на клиент, с когото преди това е сключила договор за ипотечен кредит, лихвен суап за покритие на риска от промени на лихвените проценти по предходната сделка, следва ли това да се счита за услуга по предоставяне на инвестиционна консултация в съответствие с дефиницията по член 4, параграф 1, точка 1 от Директивата Mifid (¹)?
2. Трябва ли пропускането на предвидения в член 19, параграф 4 от посочената директива тест за годност за непрофесионален инвеститор да обуслови пълната нищожност на договора за лихвен суап, сключен между инвеститора и консултиращата кредитна институция?
3. В случай че предоставената при описаните условия услуга не се счита за инвестиционна консултация, сам по себе си фактът по закупуване на сложен финансов инструмент като лихвен суап без да се направи тестът за подходяща услуга, предвиден в член 19, параграф 5 от Директивата Mifid, поради причина, за която отговаря инвестиционната институция, обуславя ли пълната нищожност на договора за покупка, сключен със същата кредитна институция?
4. Съгласно член 19, параграф 9 от Директивата Mifid сам по себе си фактът, че кредитна институция предлага сложен финансов инструмент, свързан с ипотечен кредит,

представлява ли достатъчна причина, за да се изключи прилагането на задълженията да се направят предвидените от посочения член 19 тест за годност и тест за подходяща услуга, които инвестиционната институция трябва да извърши по отношение на непрофесионален инвеститор?

5. За да може да се изключи прилагането на предвидените в член 19 от Директивата Mifid задължения, необходимо ли е финансовият продукт, с който е свързан предлаганият финансов инструмент, да бъде подчинен на правни стандарти за защита на инвеститора, сходни с изискваните в посочената директива?

(¹) Директива 2004/39/ЕО относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Италия) на 2 януари 2012 г. — Danilo Tola/Ministero della Difesa

(Дело C-4/12)

(2012/C 80/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Страни в главното производство

Жалбоподател: Danilo Tola

Ответник: Ministero della Difesa

Поради оттеглянето на акта за преюдициално запитване на 5 януари 2012 г. Съдът заличи делото от регистъра с определение от 18 януари 2012 г.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 17 януари 2012 г. — Mohamad Zakaria

(Дело C-23/12)

(2012/C 80/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mohamad Zakaria

Преюдициални въпроси

1. Предвижда ли член 13, параграф 3 от Регламент № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година ⁽¹⁾ за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) правото да се обжалва не само отказа за влизане в страната, но и нарушенията, извършени в хода на производството по приемане на решението, с което е разрешено влизането?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, дали с оглед на предвиденото в съображение 20 и в член 6, параграф 1 от Регламент № 562/2006, както и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, посочената правна норма налага на държавите членки задължението да гарантират ефективно право на обжалване пред съдебен орган?
3. При утвърдителен отговор на първия въпрос и отрицателен отговор на втория въпрос, дали с оглед на предвиденото в съображение 20 и в член 6, параграф 1 от Регламент № 562/2006, и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз член 13, параграф 3 от същия регламент налага на държавите членки задължението да гарантират право на ефективно обжалване пред административен орган, който от институционална и функционална гледна точка предоставя същите гаранции, като тези на съдебен орган?

⁽¹⁾ ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5 и Поправка в ОВ L 275, 20.10.2010 г., стр. 11.

Иск, предявен на 31 януари 2012 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-48/12)

(2012/С 80/19)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Hetsch, S. Petrova и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно

качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа ⁽¹⁾, или във всеки случай като не е уведомила Комисията за тези мерки, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 33, параграф 1 от тази директива,

— поради неизпълнение на задължението си да съобщи предприетите мерки за транспониране на Директива 2008/50/ЕО, на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС да се осъди Република Полша да заплаща периодична имуществена санкция в размер на 71 521,38 EUR на ден от деня на постановяване на съдебното решение по настоящото дело;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията иска да се установи, че Република Полша не е изпълнила предвиденото в член 33, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО задължение.

Според Комисията Директива 2008/50/ЕО представлява важен акт на правото на Съюза, регулиращ емисиите на замърсителите на въздуха и следователно има за цел опазването на околната среда и човешкото здраве. С тази директива се установяват по-специално стандартите при оценката и измерването на концентрацията на прахови частици в атмосферния въздух и се поставят цели за намаляването на концентрацията на прахови частици от замърсители на атмосферния въздух, които са най-вредни за човешкото здраве. Директивата задължава държавите членки да ограничат през 2015 г. концентрацията на експозицията на фините прахови частици ПЧ 2,5 до 20 µg/m³. Освен това Директивата определя целева стойност за експозицията на концентрацията на фините прахови частици ПЧ 2,5 от 25 µg/m³, която е трябвало да бъде постигната до 1 януари 2010 г. В допълнение Директивата задължава държавите членки да постигнат пределна допустимата стойност на концентрацията на фините прахови частици ПЧ 2,5 от 25 µg/m³ до 2015 г. (първи етап), като през втория етап (до 2020 г.) пределна допустимата стойност на концентрацията на фините прахови частици ПЧ 2,5 следва да е 20 µg/m³. Освен това Директива 2008/50/ЕО задължава държавите членки да информират обществеността за качеството на атмосферния въздух и за други приети въз основа на Директивата мерки (член 26 и сл. от Директивата).

Съгласно член 33, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО до 11 юни 2010 г. Република Полша е била задължена да приеме и да въведе в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с разпоредбите на Директивата.

Според Комисията Република Полша нито е включила в полското законодателство необходимите разпоредби, нито ги е въвела в сила. Изготвянето от Министерството на околната среда на основите на законопроект за изменението на Закона за опазването на околната среда и на някои други закони не представлява изпълнение на предвиденото в член 33, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО задължение.